

From FFOZ Torah Club Volume

Twee : Schaduwen van de Messias,

Parashat Metzora

Baptisma

Dan zal hij zijn kleren wassen en zijn lichaam in water baden en dan zal hij rein zijn (Leviticus 14:9)

Op dezelfde dag dat de priester de melaatse besprenkelde, schoor de priester al het haar van het lichaam van de melaatse, om hem voor te bereiden op een rituele onderdompeling. Nadat hij geschoren was, dompelde de man zich onder in water.

Het Hebreeuwse woord voor een verzameling van water is mikvah (מִקְוֵה). Zeven dagen later werden het scheren en de onderdompeling herhaald. Dan werd hij rein verklaard en werd hem toegestaan terug in de maatschappij te komen.

Onderdompeling in een mikveh is een standaardritueel voor de meeste zuiveringsceremonies, niet alleen voor melaatsheid. In het Grieks werd de onderdompeling in de mikveh uitgedrukt met de Griekse term baptisma waarvan het woord doop is afgeleid. In hoofdstuk vijftien van de parashah van deze week, is baptisma de voorgeschreven manier van zuiveren voor een variëteit van rituele besmettingen of vervuiling.

Baptisma of doop is een interessant woord omdat het voor verschillende mensen een verschillende betekenis heeft.

In de Apostolische Geschriften is doopsel één van de fundamentele riten die beoefend werden door Yeshua en Zijn volgelingen. De manier waarop en de betekenis ervan heeft in de kerkgeschiedenis tot bittere geschillen en haat tussen de verschillende stromingen van het christendom geleid. Zelfs vandaag nog is doopsel een woord dat verdeling veroorzaakt. Voor de Katholieke Kerk is het een verbondsritueel dat wordt toegediend door baby's kort na hun geboorte te besprenkelen, iets wat dan gelijk zou staan met de besnijdenis. Voor de andere kant van de christenwereld is doop een onderdompeling in water, uitgevoerd door iemand die je onderdompelt. De voorganger of een oudste van de gemeente dompelt de parochiaan wezenlijk onder water als een getuigenis van geloof.

De kerk kan niet gelaakt worden voor haar verwarring over het ritueel van de doop. Het probleem is dat de Apostolische Geschriften slechts schaarse details aangaande het ritueel verschaffen. Ze zeggen zeer weinig over de wijze waarop en geven nooit exacte uitleg over hoe een persoon moet gedoopt worden. Ze zeggen iets meer over het symbolische ervan, maar zelfs dit lijkt grotendeels giswerk te zijn. Er zijn menige verhalen over personen die gedoopt worden, maar de verhalen geven nooit de details weer over hoe het doopsel uitgevoerd werd. Het lijkt alsof de apostolische schrijvers dachten dat de methode en de procedure van de onderdompeling zo bekend waren dat ze zich niet gedrongen voelden één enkel detail van het ritueel op te tekenen. De schrijver van het boek Hebreeën verwijst zelfs naar de

onderdompeling als één van de meest elementaire principes van geloof in de Messias.

1. Het was één van de basisconcepten van het geloof. Voor de apostelen en de eerste gelovigen, was doop zo fundamenteel dat er geen noodzaak was om het in detail te beschrijven. De reden dat de methode en de procedure van doop voor hen zo voor de hand lag, was dat de apostolische schrijvers allemaal Joden waren en onderdompeling een gebruikelijk Joods ritueel was. Het ritueel van onderdompeling begon bij de reinigingswetten van Thora. Alvorens de Tabernakel binnen te gaan en in Gods aanwezigheid te komen, moest elke Israëliet gereinigd worden. Er zijn veel verschillende reinigingsrituelen in de Thora, maar de minimum reiniging van rituele onreinheid vereiste een onderdompeling van het volledige lichaam in een mayim chayim (minmiig) : levend water.

Wat is mayim chayim? We komen de term in de Geschriften voortdurend tegen. In zijn meest simpele betekenis, lijkt het "lopend" water te zijn. Maar, volgens traditionele Joodse uitleg moet het niet noodzakelijk lopen, zolang het gemengd is met een kleine hoeveelheid water van een natuurlijke bron, dat niet kunstmatig gemanipuleerd is. Het kan dus kraantjeswater zijn, zolang dit vermengd is met regenwater of water van een bron, een stroom of een rivier. Idealer is stromend water, of een dompelbad dat tenminste een inlaat of afvoer heeft voor natuurlijk water, of dat een bepaalde hoeveelheid natuurlijk toegevoegd water bevat. Liefst geen stilstaand water.

Hoe wordt het doopritueel gedaan?

De onderdompeling in levend water werd uitgevoerd (1. Hebr. 6:1-2) door in te gaan in een natuurlijk gevoede poel of een natuurlijke verzameling van water, zoals een rivier of een meer of een badvormige structuur (mikveh) die levend water bevat. De persoon dompelt zichzelf onder door tot borsthoogte in het water te waden en dan de knieën compleet te buigen tot hij of zij volledig ondergegaan is. Deze onderdompeling wordt nog twee keer herhaald zodat een totaal van drie achtereenvolgende onderdompelingen plaatsvinden.

Bij een onderdompeling in een mikveh wordt een getuige verondersteld aanwezig te zijn om zeker te zijn dat de onderdompeling correct uitgevoerd werd, d.w.z. dat de persoon volledig onder water ging. De getuige gaat niet in het water met de persoon die zich onderdompelt. Dit was waarschijnlijk de rol van Johannes bij de dopen bij de Jordaan. Johannes zou op de oever gestaan hebben of misschien tot aan de knieën in het water terwijl zijn "bekeerlingen" het water ingingen, hun knieën bogen en zichzelf onderdompelden.

Er is een antiek gedeelte christelijke graffiti op de muren van de Romeinse catacomben die Johannes en Yeshua bij Yeshua's doopsel afbeeldt. Johannes is staande op de oever van de Jordaan afgebeeld, zijn hand naar Yeshua uitstrekking om Hem uit het water te helpen.

Een persoon die zichzelf op deze manier onderdompelde, waste zijn rituele onreinheid weg. Omdat onderdompeling een eerste vereiste was om heilige grond te betreden werden Mikvaot bij de ingang van de Tempel geplaatst. Van alle

aanbidders die naar de Tempel gingen werd vereist om eerst zichzelf onder te dompelen.

Archeologen hebben de overblijfselen van vele mikvaot aan de ingang van de Tempelberg opgegraven. Dit zijn dezelfde dompelbaden als waarin de drieduizend nieuwe gelovigen in Handelingen 2 zich hebben ondergedompeld.

Dit zijn de zelfde mikvaot waarin de Meester en de discipelen zich hebben ondergedompeld wanneer ze naar Tempel gingen, elke dag wanneer ze in Jeruzalem waren.

De archeologische overblijfsels van zulke dompelbaden zijn overal in het hele land van Israël teruggevonden.

Dopen was dus geen uitvinding van christenen of zelfs geen apostolische vernieuwing. Vanaf de tijd van Mozes, werd dopen regelmatig toegepast door geheel Israël. Iedereen die ritueel onrein werd moest een doop ondergaan vooraleer hij of zij de Tempel kon binnengaan om van de offers te eten. De priesters dompelden zich elke dag onder. Nadat een vrouw haar maandelijkse cyclus had beëindigd, moest zij zich onderdompelen vooraleer zij zich met haar echtgenoot kon herenigen.

Vele vrome Joden gingen verder dan de letter van de wet en probeerden in een voortdurende staat van rituele reinheid te blijven. Dit noodzaakte een regelmatige onderdompeling. De Apostel Paulus spreekt figuurlijk van "gedoopt worden in de Messias". Net zoals de mikvah de bron van rituele reiniging is, is de Messias de bron van onze geestelijke reiniging. Daarom mag naar de Messias verwezen worden als de Mikvah van Israël. Het woord mikvah (d i w n) wordt op identiek dezelfde manier gespeld als het Hebreeuwse woord voor "hoop" (mikvah , d i w n). Merk de beeldspraak op tussen de twee betekenissen van het woord mikvah in de passage van Jeremia: O Heer, de hoop (mikvah) van Israël, allen die U verzaken zullen tot schaamte gebracht worden. Zij die zich afkeren op aarde, zullen afgeschreven worden omdat zij de fontein van het levende water afgewezen hebben, zelfs de HERE.(Jeremia 17:13, eigen benadrukking).

Daarom heeft de Hebreeuwse term "Mikvah van Israël" een dubbele betekenis. Het kan "Hoop van Israël" betekenen, of "Mikvah van Israël". Paulus past in Handelingen 28:20 deze titel toe op de Messias. Hij zegt "Want om de hoop van Israël draag ik deze keten". Yeshua is de Hoop van Israël. Hij is ook de Mikvah van Israël.

ONDERDOMPELING EN HEROPSTANDING.

Dan zal hij zijn kleren wassen en zijn lichaam in water baden en rein zijn (Leviticus 14:9).

Op een bepaalde manier vertegenwoordigt het ritueel van de onderdompeling dood en opstanding. De Farizeeën dachten over de onderdompeling als een soort van dood en opstanding. Als een proseliet zich tot het Judaïsme bekeerde moest hij door de mikvah gaan. De Wijzen onderwezen dat zijn oude, vroeger heidense – ik, in het water van de mikvah stierf, en dat de proseliet herboren als een Jood, weer opdook.

2. Romeinen 6:3; Galaten 3:27.

3. De medeklinkers zijn identiek, maar ze worden anders uitgesproken.

Wellicht is dit een reden waarom Johannes de Doper de onderdompeling gebruikte als het fysieke teken van berouw. De boetvaardige die het water van de Jordaan inging, stierf aan zijn of haar zonde en werd herboren tot een leven van berouw en rechtschapenheid. Paulus verbindt een gelijkaardig symbolisme aan de onderdompeling in de Messias. In de commentaren op parashat Tazria zagen we hoe Paulus het menselijke lichaam onderscheidde in geest en vlees. Het vlees is het sterfelijke lichaam. De geest is dat eeuwige bestanddeel, de ontastbare ziel die het sterfelijke lichaam te boven gaat en doorgaat met leven, zelfs na de dood. Paulus zag het vlees niet als een ingeworteld kwaad, maar hij zag het als volledig ontaard door de invloed van zonde. Aldus kon hij zeggen: "Want ik weet dat niets goeds in mij is, dat is in mijn vlees" en het ook menen. Net zoals melaatsheid zich verspreidt door het vlees; het besmet en het menselijk lichaam tot een bron van onreinheid maakt, zo besmet ook zonde het vlees, en maakt het sterfelijk lichaam tot een bron van geestelijke verontreiniging. Zondige passies werken in de leden van het vlees om "vrucht voor de dood te dragen": Daarom zei Paulus: "Het lichaam is dood omwille van zonde".

Maar Paulus was niet zonder hoop. Hij geloofde dat de overwinning van Messias over het kruis en het graf ervaren kon worden. Hij geloofde zelfs dat nu "het leven van Yeshua zich ook in ons sterfelijk vlees kon manifesteren". Net zoals Yeshua de melaatsen reinigde, zo kan Hij ook ons vlees reinigen van zonde.

Paulus kijkt naar de Messias voor verlossing van "het lichaam van deze dood". De Messias is voor ons gestorven en opnieuw levend gemaakt. Paulus zegt, "Als de Messias in u is, al is het lichaam dood omwille van zonde, toch leeft de geest omwille van rechtschapenheid". De Messias verlevendigt onze geest, geeft leven aan zowel onze geest en ons vlees. Daarom hebben wij hoop op de heropstanding uit de dood. Ook al zijn onze sterfelijke lichamen nog steeds sterfelijk. "God geeft ze nieuw leven door Zijn inwonende, levende Geest". Hij geeft "leven aan uw sterfelijke lichamen door Zijn Geest die in U woont".

Paulus legt deze transformatie uit met de aantekeningen over het onderdompelingsritueel. Het melaatse vlees van zonde stierf met de Messias aan het kruis, een dood gesymboliseerd door in het water van de onderdompeling te gaan.

Weten jullie niet dat ieder van ons die gedoopt is in Messias Yeshua, gedoopt is in Zijn dood? Ons oude ik werd gekruisigd met Hem, zodat ons lichaam van zonde zou worden bevrijd en we niet langer slaven van zonde zouden zijn, want hij die gestorven is, is bevrijd van zonde (Romeinen 6:3-7).

Want gij allen, die in de Messias gedoopt zijt, hebt u met de Messias bekleed (Galaten 3:27).

Net zoals de melaatse zichzelf in een mikvah onderdompelde en er weer uitkwam in een staat van rituele reinheid, zo stierf ons zondig vlees met de Messias, en zijn we opnieuw geboren in een nieuw leven. Paulus legt uit dat "als we met Hem verenigd

zijn in de gelijkenis van Zijn dood, we zo voorzeker ook zullen zijn in de gelijkenis van Zijn heropstanding". Dit is niet slechts beeldspraak. Paulus sprak over onze letterlijke heropstanding uit de dood en het nieuwe leven dat zelfs nu in ons geplant is. Paulus waarschuwt ons om zonde niet langer over ons te laten heersen. Het zondige vlees is verondersteld nu dood te zijn. Dit betekent niet dat we na onze redding niet langer zondige passies hebben. In feite, hebben we ze wel. Paulus weeklaagt over gespletenheid van het leven van een gelovige, omdat Hij verlangt te leven naar de Thora, maar zelf nog steeds verstrikt raakt in de zondige eigenzinnigheid van het vlees:

4. Romeinen 7:18

5. Romeinen 7:5

6. Romeinen 8:10

7. 2 Korinthiërs 4:11

8. Romeinen 7:24

9. Romeinen 8:10

10. Romeinen 8:11

11. Romeinen 6:5

Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? Gode zij dank door Yeshua de Messias, onze Here! Derhalve ben ik dan zelf met mijn verstand dienstbaar aan de Thora van God, maar met mijn vlees aan de wet der zonde.

(Romeinen 7:24-25)

Yeshua is het tegengif voor de geestelijk melaatse conditie van ons vlees. Als we door de heropstanding uit de dood opgericht zijn in onvergankelijke lichamen, zullen we niet langer kwetsbaar zijn voor de corruptie van de zonde. We zullen als de Messias zijn. Paulus zegt: (Het vlees) wordt gezaaid in vergankelijkheid, en opgewekt in onvergankelijkheid, er wordt gezaaid in oneer, en opgewekt in heerlijkheid, er wordt gezaaid in zwakheid, en opgewekt in kracht, er wordt een natuurlijk lichaam gezaaid, en een geestelijk lichaam opgewekt (1 Korintiërs 15: 42-44)

Niet langer kwetsbaar voor de ontarding van zonde of de degeneratie van het lichaam, zullen we leven als de volmaakte weerspiegeling van de Messias. Maar Paulus dringt aan om niet te wachten op de opstanding om zo te beginnen leven. We moeten nu voor de Messias leven: Zo moet het ook voor U vaststaan, dat gij wél dood zijt voor de zonde, maar levend voor God in de Messias Yeshua. Laat dan de zonde niet langer als koning heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat gij aan zijn begeerten zoudt gehoorzamen en stelt uw leden niet langer als wapenen der ongerechtigheid ten dienste van de zonde, maar stelt U ten dienste van God als mensen die dood zijn geweest, maar thans leven en stelt uw leden als wapenen der

gerechtigheid ten dienste van God. (Romeinen 6:11-13) En indien de Geest van Hem die Yeshua uit de doden heeft opgewekt, in u woont, dan zal Hij, die de Messias uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door Zijn Geest die in U woont. Derhalve broeders, zijn wij schuldenaars, maar niet van het vlees, om naar het vlees te leven. Want indien gij naar het vlees leeft, zult gij sterven, maar indien gij door de Geest de werkingen des lichaams doodt, zult gij leven.

(Romeinen 8:11-13)

Sinds de Geest van God die in ons woont ons levend heeft gemaakt, zowel geestelijk als fysiek, hebben we de verantwoordelijkheid om de zondige daden van het lichaam te doden. We mogen dan nog steeds worstelen met de zondige passies van het vlees die "werkzaam zijn in de leden van ons lichaam" maar na de komst van de Messias, kan zonde niet langer "de vrucht voor de dood voortbrengen". Net zoals de Meester de melaatsen genas, zo biedt Hij ook aan ons te genezen, als we tot Hem komen in geloof en gehoorzaamheid.